

ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับ กิจการขนาดกลางและขนาดย่อมของผู้ทำบัญชีในจังหวัดศรีสะเกษ

Knowledge and Understanding about the Financial Reporting Standard for Small Medium-sized Enterprises of the Accountants in Sisaket province

นารีรัตน์ ศรีหาล้า

Nareerat Srilar

อาจารย์, คณะบริหารธุรกิจและการบัญชี มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

Lecturer, Faculty of Business Administration and Accounting, Sisaket Rajabhat University

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม ของผู้ทำบัญชีในจังหวัดศรีสะเกษมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม 2) ศึกษาความรู้และความเข้าใจในหลักการจัดทำบัญชีตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมของผู้ทำบัญชีในจังหวัดศรีสะเกษ และ 3) ศึกษาแนวทางการพัฒนาความรู้และความเข้าใจในมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมของผู้ทำบัญชีในจังหวัดศรีสะเกษ การวิจัยใช้วิธีผสมผสาน โดยผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ทำบัญชีในจังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 42 คน วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปและนำผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณไปตรวจสอบข้อมูลและพิจารณาให้ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับความรู้และความเข้าใจ ตลอดจนแนวทางในการพัฒนาความรู้และความเข้าใจในมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมของผู้ทำบัญชี จังหวัดศรีสะเกษ ด้วยการวิจัยเชิงคุณภาพโดยการสนทนากลุ่มตัวแทนของผู้ที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมจำนวน 12 คน

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ทำบัญชีในจังหวัดศรีสะเกษมีความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมโดยรวมและเป็นรายด้านอยู่ในระดับมาก คือ ด้านคุณลักษณะทั่วไป ด้านประโยชน์จากการนำ TFRS for SMEs มาถือปฏิบัติ และด้านปัญหาจากการนำ TFRS for SMEs มาถือปฏิบัติ และมีความรู้และความเข้าใจในหลักการจัดทำบัญชีตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ปัญหาและอุปสรรคในการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน คือ เกิดต้นทุนในการจัดทำงบการเงินและอาจเป็นการเพิ่มภาระแก่ผู้ทำบัญชี ผู้ทำบัญชียังไม่ได้ศึกษามาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม ผู้ทำบัญชีขาดความรู้และความเข้าใจ ผู้บริหารให้ความสำคัญกับเรื่องอื่นก่อน สภาวิชาชีพบัญชีจัดอบรมน้อยและไม่ชัดเจน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่ได้ติดตามและประเมินผลความรู้และความเข้าใจของผู้ทำบัญชี

แนวทางการพัฒนาความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมมีดังนี้ 1) ผู้ทำบัญชีต้องศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ 2) เจ้าของกิจการควรสนับสนุนและส่งเสริมให้ผู้ทำบัญชีเข้ารับการอบรมสัมมนา 3) สภาวิชาชีพบัญชี และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องจัดหลักสูตรอบรมโดยเฉพาะอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอทั้งทฤษฎีและการปฏิบัติ และควรจัดทำคู่มืออธิบายเพิ่มเติมตามเรื่องในมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม พร้อมยกตัวอย่างประกอบ และ 4) สภาวิชาชีพบัญชีต้องมีการติดตามและประเมินผลความรู้และความเข้าใจ นอกจากนี้ผู้ทำบัญชีได้เสนอความคิดเห็นเพิ่มเติมว่าหากจะบังคับใช้มาตรฐานฉบับนี้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรทบทวน ปรับปรุงเนื้อหาและขอบเขตให้เหมาะสมกับประเภทธุรกิจและขนาดของกิจการ

คำสำคัญ : ความรู้และความเข้าใจ มาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม ผู้ทำบัญชี

ABSTRACT

The research of knowledge and understanding about the financial reporting standard for small and medium-sized enterprises of the accountants in Sisaket province aimed, 1) to study comments about financial reporting standard for small and medium sized enterprises, 2) to study the knowledge and understanding of the principles of accounting standards and financial reporting for small and medium-sized enterprises of the accountants in Sisaket province, and 3) to study the guideline for development of knowledge and understanding financial reporting standard for small and medium sized enterprises of the accountants in Sisaket province.

This study employed mixed methods of research. The researchers used a questionnaire to collect data from the 42 accountants in the province. Statistical analysis was used with the program and the results from the analysis of quantitative data to verify the data and considered more reviews with knowledge and understanding, as well as the guideline for development of knowledge and understanding of financial reporting standards for Small and medium sized enterprises of accountants in the province with qualitative research by using focus groups representing those 12 involved.

The research found that; Accountants in the province had comments on financial reporting standard for small and medium sized enterprises in the overall and individual aspects at a high level, there were general specification, the advantage of adopting TFRS for SMEs to comply and the problem of bringing TFRS for SMEs to implement and had knowledge and understanding of the principles of accounting standards and financial reporting for small and medium sized enterprises were at a moderate level. The problem and barrier in the adoption of the Financial Reporting Standards for the cost of preparation of the financial statements and may increase the burden of accountants. The accountants have not been studied standardized financial reporting for small and medium sized enterprise. The accountants were lack of knowledge and understanding, Administrators focused on other matters first. The accounting standards council provided too little time for training and no clear, the concern agencies did not follow up knowledge and understanding of accountants.

The guideline for development of knowledge and understanding about the financial reporting standard for small and medium sized enterprise were: 1) accountants had to learn more steadily and consistently, 2) business owners should be supported and encouraged accountants to attend training seminars, 3) accounting standards council and concern agencies had to organize training courses specifically steadily and consistently on both theory and practice, and should provided instruction for further explanation in the financial reporting standard for small and medium sized enterprise with examples, and 4) accounting standards council had to monitoring and evaluation of knowledge and understanding, moreover the accountants offered additional comments that if it will be enforced this standard, The relevant authorities should review the content and scope to fit the type and size of enterprise, particularly the small and medium-sized enterprises.

Keywords : knowledge and understanding, Financial reporting standard for small and medium-sized enterprises, Accountants

บทนำ

สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์ตระหนักถึงความสำคัญของการขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium-sized Entities : SMEs) เนื่องจากเป็นกลุ่มกิจการที่ใหญ่ที่สุดของภาคธุรกิจและเป็นรากฐานที่ล้ำค่าของระบบเศรษฐกิจไทย เพราะเป็นกลุ่มกิจการที่สร้างมูลค่าแก่ระบบเศรษฐกิจอย่างมหาศาล ทั้งในแง่ของการสร้างงาน สร้างมูลค่าเพิ่ม และสร้างรายได้ กิจการขนาดกลางและขนาดย่อมจึงมีบทบาทเป็นอย่างมากในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอันมีผลต่อศักยภาพในการแข่งขันในตลาดโลก ซึ่งกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมเข้าข่ายเป็นกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ (Non-Publicly Accountable Entities : NPAEs) และมีหน้าที่ต้องจัดทำรายงานการเงินตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินไทยซึ่งมีความยุ่งยากซับซ้อนมาก และมีต้นทุนในการจัดทำสูง ซึ่งสภาวิชาชีพฯ ตระหนักว่ากิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะมีความแตกต่างจากกิจการที่มีส่วนได้เสียสาธารณะ (Publicly Accountable Entities : PAEs) ในเรื่องของธุรกรรมการจัดโครงสร้างการดำเนินธุรกิจ ดังนั้น สภาวิชาชีพบัญชีฯ จึงได้ออกประกาศในราชกิจจานุเบกษา เรื่อง มาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ (Thai Financial Reporting Standards for Non-Publicly Accountable Entities : TFRS for NPAEs) และกำหนดให้กิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะทุกประเภทถือปฏิบัติกับงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2554 เป็นต้นไป ซึ่งข้อกำหนดในมาตรฐานฉบับดังกล่าวจะง่ายกว่ามาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่มีส่วนได้เสียสาธารณะ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการนำเสนอข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจในเชิงเศรษฐกิจของผู้ประกอบการและผู้ใช้งบการเงินอื่นๆ สนับสนุนให้เกิดการจัดสรรทรัพยากรให้มีประสิทธิภาพ ทั้งระดับจุลภาคและระดับมหภาค เพิ่มความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนให้ง่ายขึ้นและช่วยลดต้นทุนของเงินทุน และส่งเสริมให้เกิดความสม่ำเสมอและเปรียบเทียบกันได้ของข้อมูลทางการเงิน (สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์, 2554, น. 3)

อย่างไรก็ตาม เมื่อมีการนำมาตรฐานฉบับดังกล่าวมาใช้จริงในทางปฏิบัติ พบว่า ยังไม่เหมาะสมกับบางกิจการในประเทศไทย เนื่องจากกิจการที่มีขนาดใหญ่บางแห่งมีลักษณะเหมือนกิจการที่มีส่วนได้เสียสาธารณะ เพียงแต่ไม่เข้าข่ายตามนิยามที่กำหนดไว้ เช่น ไม่ได้จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ส่งผลให้กิจการขนาดใหญ่เหล่านี้ต้องนำมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะมาถือปฏิบัติแทน ทำให้ตัวเลขในงบการเงินไม่สะท้อนฐานะและผลการดำเนินงานที่แท้จริง ไม่สามารถรองรับธุรกรรมที่มีความซับซ้อน มีข้อกำหนดที่มีความยุ่งยากซับซ้อน ตลอดจนไม่สามารถสนองความต้องการของกลุ่มผู้ใช้งบการเงินได้ทั้งหมด รวมทั้งไม่สามารถรองรับกิจการที่มีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องไปสู่ธุรกิจข้ามชาติได้ ดังนั้นเพื่อแก้ปัญหาประเด็นดังกล่าวข้างต้น และทำให้การจัดทำรายงานทางการเงินของประเทศไทยมีความเป็นสากล สามารถเปรียบเทียบกันได้ สภาวิชาชีพฯ จึงได้ทำการศึกษาการนำมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อความเหมาะสมและสามารถปฏิบัติได้กับสภาพแวดล้อมทางธุรกิจสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะในประเทศไทย โดยมีการยกเว้นจากมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม และได้ออกประกาศเรื่อง มาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม (Thai Financial Reporting Standards for Small and Medium-sized Entities : TFRS for SMEs) เมื่อวันที่ 1 สิงหาคม พ.ศ. 2559 ซึ่งวัตถุประสงค์ของมาตรฐานฉบับนี้คือ การเผยแพร่งบการเงินเพื่อวัตถุประสงค์โดยทั่วไปให้แก่ผู้ใช้งบการเงินภายนอก และการให้แนวทางในการรายงานทางการเงินที่มีคุณภาพ เชื่อถือได้ และเปรียบเทียบกันได้ (สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์, 2559, น. 8)

มาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม กำหนดให้ผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชี ผู้ทำบัญชี ตลอดจนบุคคลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ ต้องปฏิบัติตามตั้งแต่รอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2561 ซึ่งทำให้ผู้ทำบัญชีจะต้องศึกษาและทำความเข้าใจเนื้อหาของมาตรฐานการรายงานทางการเงินดังกล่าวอย่างละเอียด เพื่อนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการจัดทำรายงานทางการเงินได้อย่างถูกต้องตามที่สภาวิชาชีพบัญชีฯ กำหนด เพื่อให้รายงานทางการเงินของกิจการมีคุณภาพตรงตามมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับในระดับสากล สะท้อนให้เห็นถึงฐานะทางการเงิน และผลการดำเนินงานของกิจการอย่างถูกต้องตามควร เพียงพอ และสมบูรณ์ ทำให้ข้อมูลที่น่าเสนอในรายงานทางการเงินมีประโยชน์ต่อการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจ

จังหวัดศรีสะเกษเป็นจังหวัดที่มีศักยภาพในการพัฒนาและเติบโตอย่างรวดเร็ว ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การลงทุน และภาคบริการ จนทำให้นักลงทุนทั้งไทยและต่างชาติสนใจเข้ามาลงทุน ในจังหวัดศรีสะเกษเป็นจำนวนมาก อีกทั้งสถานประกอบการที่จดทะเบียนในรูปแบบบริษัทจำกัด และห้างหุ้นส่วนจำกัดถือว่าเป็นกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม ดังนั้น นิติบุคคลในจังหวัดศรีสะเกษส่วนใหญ่จึงสามารถถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการจัดทำบัญชีและรายงานทางการเงิน

จากเหตุผลที่กล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมของผู้ทำบัญชีในจังหวัดศรีสะเกษ โดยเก็บข้อมูลจากการศึกษาความคิดเห็นของผู้ทำบัญชีในจังหวัดศรีสะเกษ ผลที่ได้จากงานวิจัยคือได้ข้อมูลเป็นแนวทางในการพัฒนาผู้ทำบัญชีในจังหวัดศรีสะเกษให้มีความรู้และความเข้าใจในมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมต่อไป อันก่อให้เกิดการพัฒนาและยกระดับมาตรฐานการจัดทำงบการเงินของกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศไทยให้ก้าวสู่ความเป็นสากลมากขึ้น และเป็นแนวทางให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปใช้เป็นแนวทางในการสนับสนุนการปรับปรุงหรือการเปลี่ยนแปลงมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมต่างๆ ในปัจจุบัน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม
2. เพื่อศึกษาความรู้และความเข้าใจในหลักการจัดทำบัญชีตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมของผู้ทำบัญชีในจังหวัดศรีสะเกษ
3. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาความรู้ความเข้าใจในมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมของผู้ทำบัญชีในจังหวัดศรีสะเกษ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method) ประกอบด้วยการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. การวิจัยเชิงปริมาณ

1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ผู้ทำบัญชีในจังหวัดศรีสะเกษที่ขึ้นทะเบียนเป็นผู้ทำบัญชีกับสำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัดศรีสะเกษจำนวน 42 คน (สำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัดศรีสะเกษ, 2560)

1.2 เครื่องมือที่ใช้

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา เพื่อนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยโดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 9 ข้อ ลักษณะคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (checklist) ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน ประสบการณ์ในการทำงานด้านการทำบัญชี จำนวนการรับทำบัญชีต่อปี วิธีการศึกษาความรู้ ช่องทางที่ทำให้ทราบวิธีการปฏิบัติ และปัญหาและอุปสรรคเบื้องต้น

ส่วนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม จำนวน 20 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ

ส่วนที่ 3 ข้อมูลความรู้และความเข้าใจในหลักการจัดทำบัญชีตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม จำนวน 67 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามเป็นการตอบคำถามสองตัวเลือกคือ ใช่ กับ ไม่ใช่

ส่วนที่ 4 ข้อมูลแนวทางการพัฒนาความรู้และความเข้าใจของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 4 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบปลายเปิด (Open-ended) ให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็น

1.3 วิธีการสร้างและการทดสอบเครื่องมือ

แบบสอบถามที่จะนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างของการวิจัย จะต้องเป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ซึ่งมีขั้นตอนการจัดทำแบบสอบถามดังนี้

- 1) ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นจากเอกสาร ตำรา แนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2) นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาตามข้อ 1 มากำหนดกรอบและขอบเขตเนื้อหาเพื่อสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมครบถ้วนทุกประเด็น
- 3) นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วเสนอที่ปรึกษางานวิจัย เพื่อพิจารณาความถูกต้องและความครอบคลุมของเนื้อหา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ และนำเสนอที่ปรึกษางานวิจัยอีกครั้งเพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม

4) นำแบบสอบถามที่แก้ไขเรียบร้อยแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบคุณภาพความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถาม และนำคะแนนจากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญแต่ละข้อไปหาค่าดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหา (Item-Objective of Congruence : IOC) ซึ่งผลการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามจากผู้เชี่ยวชาญ ได้ค่า IOC เท่ากับ 0.70 จำนวน 5 ข้อ และได้ค่า IOC เท่ากับ 1.00 จำนวน 82 ข้อ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.985) การทดสอบคุณภาพเครื่องมือ โดยการนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มผู้ทำบัญชีที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อกำหนดค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 174) ปรากฏว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ 0.913 และความรู้และความเข้าใจในหลักการจัดทำบัญชีตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ 0.864

1.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

- 1) ดำเนินการจัดทำแบบสอบถามตามจำนวนกลุ่มตัวอย่าง พร้อมกับตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนและความสมบูรณ์ของเอกสารเตรียมนำส่งทางไปรษณีย์
- 2) จัดทำหนังสือเพื่อขอความอนุเคราะห์ข้อมูลในการตอบแบบสอบถามโดยแนบไปพร้อมกับแบบสอบถามที่ส่งไปยังกลุ่มตัวอย่างที่จะทำการการศึกษา
- 3) ดำเนินการจัดส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ให้กับกลุ่มตัวอย่าง โดยเริ่มส่งแบบสอบถามตั้งแต่วันที่ 20 กรกฎาคม พ.ศ. 2560 และให้เวลาในการตอบแบบสอบถาม 15 วัน จึงจะตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับ
- 4) นำข้อมูลจากแบบสอบถามที่ได้รับมาทำการตรวจสอบความถูกต้อง สมบูรณ์และนำไปใช้วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปต่อไป

1.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป โดยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมได้มาเปลี่ยนเป็นรหัสตัวเลข (Code) แล้วบันทึกลงในโปรแกรม เพื่อดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติตามลำดับ ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม คำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (checklist) จะนำมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยวิธีการหาค่าความถี่ (Frequency) แล้วสรุปออกมาเป็นร้อยละ (Percentage)

ส่วนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม โดยใช้วิธีการหาค่าเฉลี่ย (Mean : $\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.) และจะนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางควบคู่กับการบรรยาย

ส่วนที่ 3 ข้อมูลความรู้และความเข้าใจในหลักการจัดทำบัญชีตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน สำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม วิเคราะห์โดยวิธีการหาค่าความถี่ (Frequency) แล้วสรุปออกมาเป็นค่าร้อยละ (Percentage) และจะนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางควบคู่กับการบรรยาย

ส่วนที่ 4 ข้อมูลแนวทางการพัฒนาความรู้และความเข้าใจของผู้ตอบแบบสอบถามใช้วิธีบรรยายเชิงพรรณนา โดยการวิเคราะห์เนื้อหาแล้วสรุปออกมาเป็นค่าความถี่เรียงลำดับจากมากไปน้อย

2. การวิจัยเชิงคุณภาพ

เพื่อให้งานวิจัยนี้มีความน่าเชื่อถือ ผู้วิจัยจึงตรวจสอบผลที่ได้จากการสังเคราะห์การวิจัยเชิงปริมาณ โดยการใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งมีขั้นตอนในการดำเนินงานดังนี้

2.1 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญการสนทนากลุ่ม ในการจัดกลุ่มสนทนา (Focus Group) จะใช้ตัวแทนของผู้ที่เกี่ยวข้องที่มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม ร่วมสนทนาจำนวน 12 คน ดังนี้ หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง จำนวน 3 คน สำนักงานให้บริการด้านการทำบัญชี จำนวน 3 คน นักวิชาการจำนวน 3 คน และหน่วยงานเอกชนจำนวน 3 คน

2.2 เครื่องมือที่ใช้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการสนทนากลุ่มโดยมีแนวทางการสนทนากลุ่ม คือ ผู้วิจัยพยายามเชิญชวนผู้ให้ข้อมูลสำคัญ วิชาภักษ์ผลการศึกษาที่ได้จากแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยตั้งประเด็นคำถามและให้ผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มได้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ เพื่อรับทราบแนวคิดเพิ่มเติม โดยผู้วิจัยได้ส่งสรุปผลการศึกษาที่ได้จากแบบสอบถามให้ผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มได้ศึกษาก่อนล่วงหน้า

2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการบันทึกเทปและรูปภาพระหว่างการสนทนากลุ่ม พร้อมทั้งบันทึกข้อมูลสำคัญไว้ เมื่อสิ้นสุดการสนทนากลุ่มแล้วจึงทำการถอดเทปอย่างละเอียด

2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีบรรยายเชิงพรรณนา โดยผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสนทนากลุ่มมาจัดระเบียบข้อมูลโดยการจัดกลุ่มข้อมูล ตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของข้อมูลที่เก็บรวบรวม เรียบเรียงข้อมูล จัดลำดับตามเนื้อหาที่ต้องการศึกษา และเพิ่มเติมข้อมูลที่ได้ค้นพบใหม่จากการสนทนากลุ่มในงานวิจัยนี้

ผลการวิจัย

1. ผู้ทำบัญชีในจังหวัดศรีสะเกษ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมีอายุน้อยกว่า 30 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ตำแหน่งหน้าที่ในปัจจุบันคือผู้รับทำบัญชีอิสระ มีประสบการณ์ในการทำงานด้านบัญชีอยู่ระหว่าง 1-5 ปี มีวิธีการศึกษาหาความรู้และความเข้าใจและทราบวิธีการปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม โดยการอบรมสัมมนา

2. ผู้ทำบัญชีในจังหวัดศรีสะเกษ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมโดยรวมและเป็นรายด้านอยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านคุณลักษณะทั่วไป โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรกดังนี้ คำนึงถึงความต้องการของผู้ใช้งบการเงินเป็นหลัก ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารในการช่วยตัดสินใจ เหมาะที่จะนำมาใช้กับกิจการที่ไม่มีส่วนได้ส่วนเสียสาธารณะทุกประเภท ตามลำดับ และมีเพียงเรื่องความเข้าใจง่ายและไม่ซับซ้อนที่ผู้ทำบัญชีส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นที่อยู่ในระดับน้อย ด้านประโยชน์จากการนำ TFRS for SMEs มาถือปฏิบัติโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรกดังนี้ รายงานทางการเงินมีความน่าเชื่อถือและช่วยเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน รายงานการเงินเป็นที่ยอมรับสามารถเปรียบเทียบกันได้ ในระดับสากล การจัดทำรายงานทางการเงินเหมาะสมและง่ายในการนำมาปฏิบัติตามลำดับ ด้านปัญหาจากการนำ TFRS for SMEs มาถือปฏิบัติ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้ เพิ่มภาระงานแก่บุคลากรทางด้านบัญชี ประโยชน์ที่กิจการได้รับไม่คุ้มค่ากับต้นทุนที่เสียไป และเพิ่มต้นทุนให้แก่กิจการ ตามลำดับ

3. ผู้ทำบัญชีในจังหวัดศรีสะเกษ มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการจัดทำบัญชีตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้ทำบัญชีมีความรู้และความเข้าใจระดับมากที่สุดจำนวน 32 ข้อคิดเป็นร้อยละ 47.76 มากที่สุดและมีความรู้ความเข้าใจระดับน้อยที่สุดรองลงมาจำนวน 23 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 34.33 โดยประเด็นที่ผู้ทำบัญชีมีความรู้และความเข้าใจมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 95.20 ก็คือ 1) วัตถุประสงค์ของงบการเงินของกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม 2) การรับรู้การเปลี่ยนแปลงประมาณการสินทรัพย์หนี้สิน 3) การบันทึกรายการที่เป็นเงินตราต่างประเทศ และ 4) การรับรู้รายได้ค่าก่อสร้างและต้นทุนการก่อสร้างที่เกี่ยวข้องกับสัญญาก่อสร้างเป็นรายได้และค่าใช้จ่าย และมีความรู้และความเข้าใจรองลงมาคิดเป็นร้อยละ 92.90 ในประเด็น 1) เกณฑ์ในการวัดมูลค่า 2) การเปิดเผยข้อมูลของงวดก่อน 3) การแสดงรายการภายใต้กระแสเงินสด 4) การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับเกณฑ์การวัดมูลค่าที่ใช้จัดทำงบการเงิน และ 5) การบันทึกค่าความนิยมที่เกิดจากการรวมธุรกิจ แต่ในทางกลับกันผู้ทำบัญชีในจังหวัดศรีสะเกษ มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการจัดทำบัญชีตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 4.80 ในประเด็นการรับรู้เงินลงทุนในบริษัทร่วม รองลงมาคือ เรื่องต้นทุนการกู้ยืมคิดเป็นร้อยละ 7.10 และมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับ 1) การวัดมูลค่าอสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน 2) การวัดมูลค่าของผลิตผลทางการเกษตรที่เกิดจากสินทรัพย์ชีวภาพคิดเป็นร้อยละ 9.50

4. ปัญหาและอุปสรรคในการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน คือ เกิดต้นทุนในการจัดทำงบการเงิน และอาจเป็นการเพิ่มภาระแก่ผู้ทำบัญชี ผู้ทำบัญชียังไม่ได้ศึกษามาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม ผู้ทำบัญชีขาดความรู้และความเข้าใจ ผู้บริหารให้ความสำคัญกับเรื่องอื่นก่อน สภาวิชาชีพบัญชีจัดอบรมน้อยและไม่ชัดเจน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่ได้ ติดตามและประเมินผลความรู้และความเข้าใจของผู้ทำบัญชี

5. แนวทางการพัฒนาความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม ดังนี้

5.1 ผู้ทำบัญชีต้องเข้ารับการอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

5.2 ผู้ทำบัญชีต้องศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม

5.3 เจ้าของกิจการควรสนับสนุนและส่งเสริมให้ผู้ทำบัญชีเข้ารับการอบรมสัมมนา เพื่อพัฒนาความรู้และความเข้าใจอย่างสม่ำเสมอ

5.4 สภาวิชาชีพบัญชีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องจัดหลักสูตรอบรมโดยเฉพาะ เพื่อสร้างความรู้และความเข้าใจอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ทั้งทฤษฎีและการปฏิบัติ

5.5 สภาวิชาชีพบัญชี และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดทำคู่มืออธิบายเพิ่มเติมตามเรื่องในมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม พร้อมยกตัวอย่างประกอบ

5.6 สภาวิชาชีพบัญชี และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรที่จะประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับโครงการอบรมเพื่อพัฒนาความรู้อย่างทั่วถึงและรวดเร็วซึ่งอาจจะดำเนินการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่างๆ เช่น โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ วารสาร หรือ จัดส่งจดหมายไปยังหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

5.7 สภาวิชาชีพบัญชี ต้องประชาสัมพันธ์และนำเสนอประโยชน์ของการนำมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมมาถือปฏิบัติ ไม่ว่าจะเป็นประโยชน์ต่อกิจการ เช่น การเข้าถึงแหล่งเงินทุน รายงานทางการเงินมีคุณภาพเพิ่มขึ้น และมีความเป็นสากล หรือประโยชน์ต่อผู้ทำบัญชี เช่น การเคลื่อนย้ายแรงงานสู่ต่างประเทศ เพื่อให้กิจการและผู้ทำบัญชีตระหนักว่า ภาระงานที่เพิ่มขึ้นนั้นนำมาซึ่งประโยชน์ต่อการดำเนินงานตลอดจนการเจริญเติบโตของกิจการ

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม ของผู้ทำบัญชีในจังหวัดศรีสะเกษ” ประเด็นสำคัญที่ได้พบจากผลการวิจัยในเรื่องนี้ ผู้วิจัยจะได้นำมาอภิปรายเพื่อสรุปเป็นข้อยุติให้ทราบถึงข้อเท็จจริงโดยมีการนำเสนอเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาอ้างอิงสนับสนุนหรือขัดแย้งได้ดังนี้

1. ผู้ทำบัญชีในจังหวัดศรีสะเกษ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมโดยรวมและเป็นรายด้านอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านคุณลักษณะทั่วไป ด้านประโยชน์จากการนำ TFRS for SMEs มาถือปฏิบัติ และด้านปัญหาจากการนำ TFRS for SMEs มาถือปฏิบัติ เนื่องจากมาตรฐานการรายงานทางการเงินดังกล่าวให้ความสำคัญและคำนึงถึงความต้องการของผู้ใช้การเงินเป็นหลัก ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารในการตัดสินใจ เหมาะที่จะนำมาใช้กับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะทุกประเภท รายงานทางการเงินมีความน่าเชื่อถือ และช่วยเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน รายงานการเงินเป็นที่ยอมรับ สามารถเปรียบเทียบกันได้ในระดับสากล การจัดทำรายงานทางการเงินเหมาะสมและง่ายในการนำมาปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภาภรณ์ กุศลสัตย์ และ เสาวนีย์ สีขณวัฒน์, (2551, น. 35) ทำการศึกษาการนำมาตรฐานการบัญชีสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมมาใช้ในประเทศไทยในมุมมองของผู้สอบบัญชี พบว่า มาตรฐานการบัญชีที่ดีควรมีลักษณะดังต่อไปนี้ 1) สามารถสะท้อนภาพของกิจการได้อย่างเหมาะสม การเปิดเผยข้อมูลอย่างเพียงพอจะเป็นทางออกของการยอมรับให้มีมาตรฐานการบัญชีที่ต่างกันสำหรับแต่ละประเทศโดยมีการศึกษาวิจัยอย่างจริงจัง และรอบคอบโดยผู้รู้ที่มีความสามารถและประสบการณ์ มีความเป็นอิสระ และมีกระบวนการที่โปร่งใสชัดเจน พิสูจน์หรือสนับสนุนด้วยหลักฐาน การจัดทำมาตรฐานการบัญชีควรคำนึงถึงผลในทางปฏิบัติด้วย 2) มีการพัฒนาและปรับปรุงเพื่อช่วยแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจโดยจัดทำให้ทันต่อการเปลี่ยนของสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ ข้อมูลทางการเงินที่มีประโยชน์จะทำให้ผู้ลงทุน เจ้าหนี้และผู้มีส่วนได้เสียสามารถตัดสินใจลงทุนได้ดียิ่งขึ้น 3) ควรสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่มีอยู่ของแต่ละประเทศ มิฉะนั้น การบัญชีอาจไม่สามารถทำหน้าที่ในการสะท้อนฐานะทางการเงินและผลการดำเนินงานต่อผู้ใช้การเงินได้อย่างถูกต้อง 4) ควรมีความยืดหยุ่นในระดับหนึ่งเพื่อจะได้สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับแต่ละกิจการได้อย่างเหมาะสมแต่ไม่ควรระบุทางเลือกไว้มากเกินไปจนเกิดเป็นช่องโหว่ในการตกแต่งงบการเงิน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรอนงค์ อรัญญถาวร และกอบแก้ว รัตนอุบล, (2559, น. 17) ได้สำรวจความคิดเห็นของนักบัญชีต่อมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม พบว่า นักบัญชีส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเพิ่มภาระงานให้แก่บุคลากรทางการบัญชีอยู่ในระดับมาก

2. ผู้ทำบัญชีในจังหวัดศรีสะเกษมีความรู้และความเข้าใจในหลักการจัดทำบัญชีตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าผู้ทำบัญชีมีความรู้และความเข้าใจในระดับมากที่สุดจำนวน 32 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 47.76 มากที่สุดและมีความรู้ความเข้าใจในระดับน้อยที่สุดรองลงมาจำนวน 23 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 34.33 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้มีลักษณะคล้ายกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่มีส่วนได้เสียสาธารณะซึ่งมีเนื้อหาและขอบเขตที่เข้าใจได้ยากและมีความซับซ้อน ตลอดจนมีบางบทที่ผู้ทำบัญชีไม่เคยมีการจัดทำมาก่อนจึงไม่มีประสบการณ์ ประกอบกับผู้ทำบัญชีส่วนใหญ่มีภาระงานที่มากจึงไม่มีเวลาศึกษาและทำความเข้าใจ รวมทั้งการขาดเงินทุนในการพัฒนาความรู้ความเข้าใจ ซึ่งผลการศึกษานี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศลิษา หวังดี, (2555) ศึกษาความรู้ความเข้าใจต่อมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะของผู้ทำบัญชีในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน พบว่า ผู้ทำบัญชีในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือมีความรู้ความเข้าใจต่อมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปฐมชัย กรเลิศ, (2555) ศึกษาความรู้ความเข้าใจของผู้สอบบัญชีภาษีอากรเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ พบว่า ผู้สอบบัญชีภาษีอากรมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงิน สำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะอยู่ในระดับปานกลาง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลวิจัยไปใช้ประโยชน์

1.1 ผู้ทำบัญชีในจังหวัดศรีสะเกษ ควรศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองอย่างสม่ำเสมอ เพื่อพัฒนาความรู้และความเข้าใจในมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม เนื่องจากจะนำมาซึ่งการปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม และเป็นประโยชน์ต่อการบริหารจัดการองค์กรอย่างแท้จริง

1.2 ผู้ทำบัญชีในจังหวัดศรีสะเกษ ควรให้ความสำคัญในการจัดทำบัญชี และนำเสนอรายงานทางการเงินให้เป็นไปตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม

1.3 ผู้บริหารของกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดศรีสะเกษ ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ทำบัญชีและผู้เกี่ยวข้องมีความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมอย่างถูกต้อง ติดตามข่าวสารเกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชีและระเบียบ วิธีปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจ โดยการเข้ารับการอบรมและพัฒนาความรู้ทางด้านวิชาชีพบัญชีและมาตรฐานการบัญชีให้ทันต่อเหตุการณ์

1.4 สภาวิชาชีพบัญชี และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องให้ความสำคัญกับการปรับปรุงเนื้อหาและขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมให้เหมาะสม กับสภาพแวดล้อมของประเทศไทย และให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมของธุรกิจ

1.5 สภาวิชาชีพบัญชี และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดอบรมสัมมนามาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมอย่างสม่ำเสมอ โดยมุ่งเน้นให้ผู้ทำบัญชีมีความรู้และความเข้าใจ และสามารถปฏิบัติตามได้ และเห็นประโยชน์ที่ได้จากการปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมของผู้ทำบัญชีในจังหวัดอื่นเพิ่มเติม เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างของความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมของผู้ทำบัญชีในแต่ละจังหวัดให้ชัดเจนขึ้น

2.2 ควรศึกษาความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมในมุมมองของผู้บริหารกิจการ เพื่อให้ทราบข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการพัฒนามาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมให้มีความเหมาะสมต่อไป

2.3 ควรมีการศึกษาวิจัยโดยวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลในรูปแบบอื่นๆ ด้วยอาทิเช่น การสอบถามเชิงลึก หรือการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงลึก เพื่อให้ได้ข้อมูลและความคิดเห็นที่ถูกต้อง และก่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

2.4 ควรศึกษาผลกระทบของการประยุกต์ใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีต่อคุณภาพการรายงานทางการเงินของกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมเพิ่มเติม เพื่อศึกษาประโยชน์ที่ได้รับกับต้นทุนที่เสียไป

เอกสารอ้างอิง

- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *วิธีการวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ปฐมชัย กรเลิศ. (2555). *ความรู้ความเข้าใจของผู้สอบบัญชีภาษีอากรเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ* (การค้นคว้าแบบอิสระบัญชีมหาบัณฑิต). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัย เชียงใหม่.
- ศลิษา หวังดี. (2555). *ความรู้ความเข้าใจต่อมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะของผู้ทำบัญชีในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน*. (การค้นคว้าแบบอิสระบัญชีมหาบัณฑิต). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัย เชียงใหม่.
- สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์. (2554). ประกาศเรื่อง มาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ. สืบค้น 25 กรกฎาคม 2560 จาก http://www.fap.or.th/images/column_1500521291/TFRS_SME_200760.jpg
- สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์. (2559). ประกาศเรื่อง มาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม. สืบค้น 25 กรกฎาคม 2560 จาก http://www.fap.or.th/images/column_1500521291/TFRS_SME_200760.jpg
- สำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัดศรีสะเกษ, กรมพัฒนาธุรกิจการค้า. (2560). รายชื่อผู้ทำบัญชี. สืบค้น 22 กรกฎาคม 2560 จาก <http://www.dbd.go.th/sisaket/main.php?filename=index>
- สุภาภรณ์ กุศลสัตย์ และเสาวนีย์ สีชมวัฒน์. (2551). การนำมาตรฐานการบัญชีสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมมาใช้ในประเทศไทยในมุมมองของผู้สอบบัญชี. *วารสารวิชาชีพบัญชี*, 4(11), 35.
- อรอนงค์ อรัญยถาวร, กอบแก้ว รัตนอุบล. (2559). ความคิดเห็นของนักบัญชีต่อมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม. *วารสารวิชาชีพบัญชี*, 12(33), 17.